

కవింత కథలు

- వేదాంతం శ్రీపతిశర్మ

(ముందుగా ఓ మాట)

అందమైన ఆలోచనలన్నీ సాహితీ వినీలాకాశంలో తారల వలె ప్రభవిస్తునే ఉంటాయి. ఒకటి పద్యం, ఇంకొకటి కథ, ఒకటి నాటకం, ఇంకొకటి నవల, ఒకటి వ్యాసం, ఇంకొకటి కవిత, మరొకటి కావ్యం.. ఇలా మనసును చందుడిగా మలచినప్పుడు చుట్టూలా మెరిసేవన్నీ ఆలోచనల నడ్డతలాలే. కాకపోతే ఈ ‘తారాశశాంకం’ అందరినీ ఒకలగే అలరిస్తుంది అనుకోవటం సరికాదు. ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొ నడ్డతం సరిపోయినట్లు ఒక్కొక్కరి మనస్తత్వం ప్రకారం ఒక్కొ సాహితీ ప్రకీయ ఆనందాన్ని అందించటం సహజం.

ఆలోచనల అంతరంగం ఒక తరంగంలా సాగి శబ్దాలను తాకి పదజాలంలోకి అల్లుకుని ఒక రంగవల్లిలా రంగరించుకున్న వేళ కవిత్వం అనేది పద్యంలా కనిపించవచ్చు, కవితలా అనిపించవచ్చు.. కథలా కూడా దర్శనమివ్వవచ్చు.

అవధాన ప్రకీయలో సమస్యాపూరణంలాగా, దృశ్యకావ్యం లేదా నాటక ప్రకీయలో గర్భాన్ని ఆపిష్టరించే విధంగా కవితకు కథ ప్రయటం అనేది తెలుగు సాహిత్యంలో ఒక విన్మాత్మమైన ప్రయోగం! ‘కవిత’ అనే పేరుగల అమ్మాయి రచయితకు తన కవిత ద్వారా పరిచయం అపుతుంది. అమ్మాయి అందిస్తున్న కవితలకు రచయిత కథలను స్పజించి ఆముకు మొయుల్ చేస్తూ అంటాడు. అలా పరిచయం పెరుగుతూ ఉంటుంది. కవిత తన కవితలో పలు అంశాలను స్పృశిస్తూ అంటుంది. ఇవి ఎక్కువగా ప్రీ పురుష సంబంధాలు, బంధాలు, అనుబంధాలు, రాగద్వేషాలు, సౌందర్యారాధన, తప్పించుకోలేని జీవిత సత్యాలు. కానీ ఎన్నో విషయాలు రసవత్తరంగా సాగిపోతూ ఉంటాయి.

కవిత రచయితను సహాలు చేస్తోందా లేక పరీక్షిస్తోందా లేక తన స్థాయిలో జీవిత భాగస్యామిని ఎంచుకుంటోందా అనే ఆలోచనలు కలుగుతాయి. ఇటు ప్రక్క రచయిత తన కథలలో అందించిన కవితలోని ప్రాణాన్ని ఘైకి చూపుతూనే సరికొత్త పరిష్ఠితులను ఎల్లి చూపటం కూడా జరుగుతూ ఉంటుంది.

కవితలోని వృత్తం, కథలోని ఇతిపుత్రం కొన్ని సందర్భాలలో మమేకం కావటం, కొన్ని సందర్భాలలో సమానాంతరంగా సాగటం జరుగుతాయి. కవిత కోసం కథ వ్రాయటం అనేది కత్తిమీద సాములాంటిది. సామాజికపరమైన సంఘుటనలను సృష్టించాలా లేక సహజంగా ఉన్నవాటిని మాలికలా అల్లి ‘కవిత’ను ముగ్గులోకి దింపాలా అనేది విషయాన్ని ఆధారం చేసుకుని రచయిత ఎంచుకోవలసిన మార్గం.

కవిత పరిచయమవటం, కథ వ్రాయమనటం వంటివి ‘కథాకోముది’ ద్వారా జూన్ 2016 సంవికలో ‘వీలునామా’ అనే కథలో మీరు చూడవచ్చు.

కవితకు కథ అనే ప్రకీయలోని కవింత వింతగానే మిగిలిపోతుందా, ఇద్దరికి ఈ రసవత్తర స్థాయిలో అనుబంధం ఏర్పడుతుందా అనేది చివరి వరకు కవిస్తూనే ఉంటుంది.

వేదాంతం వేంకట సత్యవతి యిస్తున్న కవితలకు కథలను వేదాంతం శ్రీపతిశర్మ అందిస్తున్నారు.

****

సిగ్గుల్

ఇలాంటి అమ్మాయి ఈ విధంగా దగ్గరవుతుందని ఏ రోజుా అనుకోలేదు. ఎక్కడో మానస సరోవరం దాకా కష్టపడి ప్రయాణం చేసి ఆ జలాన్ని దాచుకుని మురిసిపోవటానికి, ఓ జలపాతం క్రింద కూర్చుని మనమీది నుండి జాలువారి మరల ఎటో ఉరకలు వేస్తున్న నదీ జలాన్నికి ఓ చిన్న తేడా ఉంది. ఈ ప్రేమ అనేది ఎక్కడినుండి పుట్టుకొస్తుంది? ఇది పరిశోధనకు వదలకుండా మరిమరి మరగించుకుని ఆనందించవలసిన ప్రశ్న ఏదో వెతుకుతుంటే నన్ను మరచిపోయావా? అని అడిగే చక్కగా దాచుకున్న ఓ చక్కని పుస్తకం లాంటిది, ఎంతో రక్తికట్టిన కచేరీని ప్రక్కన పెట్టి ఈ గొంతు ఒక్కటి వినకపోతే నిద్రపట్టదు అనిపించేది, వందల మందలలో కలసిపోయి అటూ ఇటూ పరుగులు తీస్తున్నా కనుచిందు చేసి ఓ సన్నని బిరచూపులాంటిది, ఏదీ కొనకుండా కేవలం ఓ బేరిబుకోసం చేసే బేరంలాంటిది, అలవాటుగా చేసి నేఱలాంటిది, అర్థాలతో పనిలేకుండా మాటలతో వండుకునే పదార్థంలాంటిది, చేతిలోకి తీసుకుని ఎవరికి పంచలేనిది, తల వంచలేనిది, దీనికో బొమ్ము ఏర్పడ్డాక అన్ని బొమ్మలూ ఇలాగే ఉంటే బాపుండు అనిపించే మంచి మూర్ఖత్వం ఈ ప్రేమ..

ఫోన్ మ్రోగింది. మొబైల్ స్క్రీన్ మీద ఈ పేరు కొన్ని సమయాలలోనే కవ్యస్తుంది.

‘హాలో’ ‘డౌ అంటే?’

‘ఉమ్మె..పో’

ఇదేదో డౌయిల డౌపినట్లుంది. చిరునవ్వు శబ్దం చెయ్యదు కానీ అదేదో మొబైల్లో వినిపించేస్తోంది.

‘మొబైల్లో పేరు కవ్యంత అని సేవ చేసుకున్నాను కదా అని ఇలా కవ్యంచాలని రూల్ ఎక్కడుంది?’

‘ఓహో! నా మొబైల్లో పేరు వింత అని సేవ చేసుకున్నాను కదా అని ఇలా వింతగా మాట్లాడవలసిన అవసరం ఏముంది?’

సిరాబుడ్డి ససేమిరా నీ కలంలోకి కాదు, నీ కాగితం మీదకే అన్నట్లు మొత్తం దొరలి మరి కవ్యంచినట్లుంది.

‘హాలో’

‘అ... హాలో, చెప్పండి’

‘నెట్వర్క్ వాళ్ళు ఎందుకింత బాగుపడిపోతున్నారో తెలుస్తోంది’

‘విసిగిస్తున్నాను కదూ?’

‘లేదు. విసుగు అనిపిస్తే ఆశువుగా కవిత చెప్పు.’

‘ఓకే. ఈ సెలాక్మణం మీద ఓ దుష్ట సంధిని సంధిస్తాను’

‘అమ్మా!’

నవ్వులు వినిపించాయి. అంతలోనే తేరుకుంది. ఈమె నవ్వు చిత్తంగా ఉంటుంది. సముద్రం అల ఒకటి వచ్చి రాతిని కొట్టుకుని ఓ జల్లులా శిలను అభిషేకించి హారుమన్నట్లుంటుంది.

‘ఈ సెల్ ఒక కర్కుశ కంటీరప’

‘ఓ’

‘ఈ సెల్ ఒక కర్కుశ కంటీరప’

నీకూ నాకూ మధ్య నడుస్తున్న నిశ్శబ్ద క్షణాన్ని నిర్ణజుగా నాకుంటుంది

నాకందుకే అదంటే కణకజమూ కోపమే

అయితే పొపం ‘

‘ఓహో.. కొంత జాలి కూడా..’

”అహో.. అయితే పొపం

అప్పుడప్పుడూ ఒంటరివేళ

అదే నా హితకారిణి, కామధేనువు, కల్పతరువూనూ! అందుకే భరిస్తున్నా దాన్ని, చేతిసంచి అడుగునే అంటే కాలి కీంద మంటల్!“

‘కవిత బాగుంది’

‘బాగుందంటే చాలదు. ఆశువుగా ఈ మొబైల్ లోనే కథ చెప్పండి మరి’

అలోచించాను. మొబైల్ వైపు చూసాను. మొదటిసారి ఈ ఫోన్ కొత్తగా కనిపించింది.

‘నల్లరంగు కవరుతో ఉన్న స్టౌర్టఫోన్ నన్న బోల్తా కొట్టించింది. అదే కవరుతో ఉన్న మరో ఫోన్ నాదనుకుని ఎత్తుకొచ్చాను. నాది ఎవరో అలాగే పట్టుకుపోయారని అర్థమైపోయింది. క్షణంలో ప్రపంచం మారిపోయింది. సామాన్యంగా ఎవరైనా ఫోన్ దొంగిలిస్తే అందులోని సిమ్ తీసేయటం చేసే మొదటిపని. కానీ అలా జరగటంలేదు. ఈ ఫోన్లోంచి ఎందుకో కాల్ చేయాల్ంటే వద్దనిపించింది. ఒకరోజు నా నంబరు నుంచి ఈ ఫోన్లోకి కాల్ వచ్చింది. రెండో రింగుకే గింగురుమనే గొంతుతో ‘హలో’ అన్నాను. అమ్మాయి గొంతు ఆలయంలో గంటలా మ్యాగింది.

‘హలో’

‘హలో’

‘చూడండి, మీరెవరో కానీ, ఇలా హలో అంటే హలో అనటం కాదండి ఫోన్లో మాట్లాడటం. మీరు నా ఫోన్ కొట్టేసారు.’

‘చూడండి, మీరూ నా ఫోన్ కొట్టేసారు. ఇది పద్ధతా?’

‘మీ ఫోన్తో నాకేంటి పని?’

‘మీ ఫోన్తోను నాకేమీ పనిలేదా’

కొద్దిసేపు నిశ్శబ్దం కమ్ముకుంది.

‘రెండు రోజులుగా వెతుకుతున్నాను’

‘అంటే? నేను కొత్త ఫోన్ కొని దాన్ని మరచిపోయాననా?’

‘నాకు వాదించే వారంటే అస్తులు ఇష్టంలేదా’

‘మీకు ఏది నచ్చుతుందో ఏది నచ్చదో నాకెందుకండి? నేనేమైనా మీ ఇంటికి పెళ్ళిచూపులకొచ్చానా?’

‘ఆ.. ఎంతమాటంటున్నారు? ఒక అమ్మాయితో మాట్లాడే పద్ధతేనా ఇది?’

‘ఓ... మీరు అమ్మాయా? ఓకే. అబ్బాయనుకున్నాను.’

‘నో. మరల బాధపెట్టారా నన్ను. నా గొంతు అలా ఉందా?’

‘జోక్ చేసాను. ఇంతకి నా మొబైల్ నాకు ఎప్పుడిన్నారు?’

ఆ.. అలోచించాలి. ఇంతకి ఎక్కుడ పోగొట్టుకున్నారో గుర్తొచ్చిందా?’

‘రాలేదు. అసలు పోయిందీ అన్న సంగతి తెలిసే సరికే చాలా రోజులయింది.’

‘ఓఁ ఏదీ పట్టించుకోరన్నమాట’

‘పగలు చూసింది రాత్రి మరచిపోవాలి కానీ పగలు పెంచుకోకూడదు’

‘అబ్బో. బాగ మాట్లాడతారు. తెలుగు సినిమాలు బాగా చూస్తారన్నమాట!’

‘ఎలా కనిపెట్టారు?’

‘మీ మొబైల్ మొత్తం ఒక్కొక్క ఆప్ ద్వారా స్క్యూనింగ్ చేస్తున్నాము’

‘అయ్యబాబోయ్’

‘అప్పును సార్, కావాలంటే నా మొబైల్ కూడా స్క్యూన్ చేసుకోండి, నా మితుల గురించి తెలుసుకోండి..’

‘నేనలా చేయలేదు. మీ ఫోటోల కలెక్షన్ చూసాను. అద్భుతమైన టేష్ట్’

‘...’

‘ఎక్కడివి అవి?’

‘నా హోబీ. ఫాంక్స్. ఇంకేం చూసారు?’

ఆ ప్రశ్న అడిగిన తీరు ఒక చీరల పోపోలో అతను రకరకాల చీరలను ముందర పెడుతుంటే మనకు నచ్చిన చీర దొరికి దేనికిందో డాక్కున్నట్టు అనిపించింది.

‘ఇంకేమీ చూడలేదు. ఒక అమ్మాయి ఫోన్ అని తెలుసుకున్నాక అసలు ఆచూకీ కోసం ఆన్ చేసాను తప్ప ఎప్పుడూ ఆఫ్లోనే ఉంచాను.’

‘ఎందుకో నమ్మాలనిపిస్తోంది. నా ఫ్రెండ్ ఫోన్ మీకు వచ్చుంటుంది. అదే చెప్పింది హోట్ లిఫ్ట్ చెయ్యనక్కరలేదని.’

‘నా ఫోన్ నాకెప్పుడిస్తారు?’

‘ఓహో! ఏదో అప్పున్నట్టు మాట్లాడతారేంటి? నా ఫోన్ కూడా మీ దగ్గరే ఉంది కదా?’

‘తీస్తోండి, వద్దన్నానా?’

‘ఇంతకీ ఈ కవలలు ఎక్కడ తప్పిపోయారో తెలుసా?’

‘చెప్పిండి’

‘సూపర్ మార్కెట్ ప్రక్కన ఉన్న బేకరీ బయట నాలుగు టేబుల్స్ ఉంటాయి. అక్కడ

‘ఓ అర్థమైంది. మీరు ఈ ఏరియాలోనే ఉంటారా?’

‘అప్పును. ఎప్పుడైనా అక్కడే కలుద్దాం’

‘ఎప్పుడో ఎందుకు?’

‘అగండి. అంత తొందరెందుకు?’

‘అదేమిటండి?’

‘మిమ్మల్ని కాదు, మీ ఫోన్ని మొత్తం స్టడీ చేయాలి.’

‘ఎందుకు?’

‘ఈసారి కాల్ చెయ్యండి, చెబుతాను.. నో మీకే అర్థమవుతుంది’

ఫోన్ పోగొట్టుకున్న వాళ్ళు బాధపడతారు. నేనెందుకో ఆనందిస్తున్నాను. జీవితంలో ఒక్క అమ్మాయితో ఇలా మాటల్లాడటం సాధ్యపడలేదు. మర్చాడు ఎవరో గర్జైఫండ్ దగ్గిరకు వెళుతున్నవాడిలా తయారయ్యాను. అలా రోడ్డు చివరి దాకా వెళ్లి కాల్ చేసాను. ఏం చెబుతుందో అనుకున్నాను. రింగ్ టోన్ మార్చేసింది.

‘మాటే మంత్రము... మనే బంధము..’

రింగ్ టోన్ వినిపిస్తోంది. నాలో ఏదో షాక్ తగులుతోంది.

‘హాలో’

‘హాలో అండీ. ఏదో వినిపిస్తానన్నారు?’

‘వినలేదా? పాట విన్నారుగా?’

‘విన్నాను. బాగుంది.’

‘నిస్సనే మీకొక మేసేజ్ వచ్చింది’

‘ఎక్కడినించి?’

‘మీ నాన్నగారి దగ్గరనుంచి’

‘ఏమన్నారు? నాకు పంపండి’

‘ఏదో సంబంధం తాలూకు ఫోటో మీ దగ్గరన్నది ఆయనకు పంపమంటున్నారు. నేను ఫోనంతా, వాట్సాప్టోర్ కూడా వెతికాను. దౌరకలేదు పంపుదామంటే’

‘టూ మచ్. మీరేంటండీ పంపటం? అసలు’ పిచ్చిగా నవ్వింది ఫోన్లో.

‘అవునూ, ఇంతకి ఎక్కడుంది ఫోటో?’

‘నేను డిలీట్ చేసాను. అలా అమ్మాయిల ఫోటోలు సంబంధం కోసమని తెప్పించుకుని ఫోన్లో స్టోర్ చేసుకోవటం తప్పుకదా? చూడండి. మీలాంటి వాళ్ళ చేతుల్లోకి..’

‘ఓ. నేను కాబట్టి సరిపోయింది’

‘కరెక్ట్. మీరు మంచివారండి’

‘అవునా? మీ పద్ధతులూ బావున్నాయి’

‘నాకు ఫోన్ కావాలి’

‘నాకూ కావాలి’

చాలా మెల్లగా అంది.

‘మరి ఆలస్యం దేనికి?’

‘ఏవండీ.. జీవితంలో కొన్ని కొన్ని సార్లే, కొన్ని క్షణాలే ఉంటాయి’

‘కరెక్ట్.’

‘కదా.. ఉండనీయండి..’

‘...’

‘ఏంటి ఆలోచిస్తున్నారు?’

‘ఏం లేదు. నా దగ్గరున్న మీ మొబైల్లో ఇలాగే ఏదైనా సంబంధం గురించి విషయం వేళ్ల ఎలా ఉంటుండా అని ఆలోచిస్తున్నాను’

‘ఓఁ.. మీకు ఇప్పుడే వాట్స్ ఆప్టో ఓ సంబంధం వచ్చింది. మీకు పంపిస్తున్నాను చూడండి.’

మనసు మనసులో లేదు. ఆ రోజు సాయంత్రం ఇఱ్పింది పడుతూ బేకరీదాకా వెళ్లాను. చుక్కల సల్వర్ కమీజ్లో పాడుగ్గా ఉన్న ఒకమ్మాయి కొర్టిగా ప్రక్కగా నిలబడి ఉంది. నన్న చూస్తున్నట్టే చూస్తూ మరల రోడ్డు మీదకి చూస్తోంది. ఏదో గుర్తుకొచ్చి మొబైల్లో ఆ ఫోటో వెతికాను. ఈమె ఫోటోనే. వెంటనే మొబైల్ మోగింది. ‘హలో’

‘మనసు పారేసుకున్నారా, మొబైల్ పారేసుకున్నారా?’

‘ఆ..’

నన్న చూస్తూనే మొబైల్లో మాట్లాడుతోంది.

‘ఈ మొబైల్ ఉంటే ఓ బాధ, లేకపోతే మరో బాధ మనసులాంటిది.’

‘నిజమే. అనవసరమైతప్పన్నీ గుర్తుచేస్తూ ఉంటుంది, టైం తినేస్తుంది. సమయానికి పని చెయ్యడు, సిగ్నల్ లేదంటుంది.’ ఫోన్ కట్ చేసింది. ఇద్దరం టేబుల్కు ఎదురూ బదురూ కూర్చున్నాం. తాంబూలాలులా మొబైల్ ఫోన్లను ఇచ్చిపుచ్చుకున్నాం.

‘ఈ సిగ్నల్ కర్క్క’ అన్నాను.

‘ఊ.. మాటలలోనే కథ వండేసారా’

‘కథ వినిపించమన్నావు, వినిపించాను.’

‘అయితే మొబైల్లోనే పెళ్ళయిపోయిందన్నమాట’

‘మారేజెస్ ఆర్ మేడ్ ఇన్ హావెన్ అన్నారు. ఇప్పుడు సాటిలైట్ సిగ్నల్స్ ద్వారా అవుతాయి. దట్టాల్’

‘ఇద్దరి మాటల్లో ఇద్దరికి అంత అనుబంధం ఏర్పడిందా?’

‘తెలివిగలవాళ్ళు ఒక మొబైల్ చూసి తెలుసుకోగలరు’

‘మాటలలోంచి అంతరంగం తెలుస్తుందా?’

‘మాటలద్వారా తెలుస్తుంది’

‘నిజమే. ఏవంటారు..’

ఇద్దరూ ఒకేసారి మొబైల్లో పలికాం.

‘శబ్దతరంగాలు’

కవిత నవ్వింది.

‘ఎందుకు నవ్వోచ్చింది?’

‘ఏం లేదు. ఇద్దరం ఒకటే పలికాం. అందుకు’

‘మాటలు కలవటం అంటే ఇదేనేమో’

‘....’

‘పూర్వా’

‘మనసులు కూడా కలిపినట్టేనా?’

ఆ ప్రశ్న మందరంలోకి ?????వెళ్లిన తీరు ఈ సుగంధం ఏ కుసుమానిదో అని అప్పుడే తయారైన పూల సజ్జ అడిగించిన ప్రశ్నలా ఉంది. నేనూ మెల్లగా అన్నాను.

‘మనసులు కలిపిన వారికే... మాటలు కూడా కలుస్తాయి’

(కవిత అందించిన వారు వేదాంతం వేంకట సత్యవతి)

(వచ్చేనెల మరో కవితకి మరో కథ - కవ్యింత కథ!)

Post your comments